

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: prot. sąd. Izabela Kozińska

w obecności prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Szymona Dąbrowskiego

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2019 roku na rozprawie

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec **R. S.**

ur. (...) w S.

syna H. i S. zd. S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 12 grudnia 2002r., **sygn. akt VI K 139/02** za przestępstwa:

- a) z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 13 na 14 sierpnia 2001r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł,
- b) z art. 306 k.k. popełnione w okresie od 13 sierpnia 2001r. do 22 sierpnia 2001r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) z art. 263 § 2 k.k. popełnione w dniu 22 sierpnia 2001r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- d) z art. 292 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1 sierpnia 2001r. do 22 sierpnia 2001r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; w dniu 21 września 2004 r. wykonano karę grzywny, a w dniu 6 października 2005 r. wykonano karę pozbawienia wolności (skazany odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 30 czerwca 2003r. do 23 marca 2004r. i od 31 marca 2004r. do 6 października 2005r.);

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2007r., **sygn. akt IV 641/07** za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 25 października 2006r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł; następnie postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 września 2008r. sygn.. akt VI Ko 3692/08 nieuiszczoną karę grzywny zamieniono na 50 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, z kolei postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 19 października 2009r. sygn. akt VI Ko 4189/09 wobec uiszczenia w całości kary grzywny zwolniono skazanego od wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności i karę grzywny uznano za wykonaną w całości;

III. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2014r., **sygn. akt III K 265/10**, za przestępstwa:

- a) z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 25 lutego 2003r. do 18 marca 2003r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

b) z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 17 maja 2006r. do 13 czerwca 2006r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;

IV. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2015r., **sygn. VI K 735/15**, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od listopada 2005r. do października 2008r. i od października 2009r. do stycznia 2010r. i od czerwca 2010r. do sierpnia 2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat;

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2017r., **sygn. III K 57/17**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 03 października 2017r., sygn. II Aka 153/17 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2014r., sygn. akt III K 265/10 i wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2015r., sygn. VI K 735/15 i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres odbywania kary w sprawie sygn. III K 265/10 od dnia 19 maja 2016r., kara nie została wykonana, jednocześnie umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami w sprawach sygn. VI K 139/02, sygn. V K 566/06 i sygn. IV K 641/07;

V. Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 lipca 2018r., **sygn. VIII K 121/18** za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. popełnione w okresie od dnia 18 maja 2016r. do dnia 19 maja 2016r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości.

1. Na podstawie art. 414 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. i art. 85 §1 i 2 k.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. S..

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Skazany R. S. wnioskiem z dnia 05 grudnia 2018r. wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar wymierzonych mu wskazanymi we wniosku wyrokami.

Sąd, działając z urzędu - w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. - ustalił, że R. S. skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 12 grudnia 2002r., sygn. akt **VI K 139/02** za przestępstwa:

e) z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 13 na 14 sierpnia 2001r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł,

f) z art. 306 k.k. popełnione w okresie od 13 sierpnia 2001r. do 22 sierpnia 2001r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

g) z art. 263 § 2 k.k. popełnione w dniu 22 sierpnia 2001r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

h) z art. 292 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1 sierpnia 2001r. do 22 sierpnia 2001r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; w dniu 21 września 2004 r. wykonano karę grzywny, a w dniu 6 października 2005 r. wykonano karę pozbawienia wolności (skazany odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 30 czerwca 2003r. do 23 marca 2004r. i od 31 marca 2004r. do 6 października 2005r.);

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2007r., sygn. akt **IV 641/07** za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 25 października 2006r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł; następnie postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 września 2008r. sygn. akt VI Ko 3692/08 nieuiszczoną karę grzywny zamieniono na 50 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, z kolei postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 19 października 2009r. sygn. akt VI Ko 4189/09 wobec uiszczenia w całości kary grzywny zwolniono skazanego od wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności i karę grzywny uznano za wykonaną w całości;

III. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2014r., sygn. akt III **K 265/10**, za przestępstwa:

c) z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 25 lutego 2003r. do 18 marca 2003r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

d) z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 17 maja 2006r. do 13 czerwca 2006r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;

IV. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2015r., sygn. **VI K 735/15**, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od listopada 2005r. do października 2008r. i od października 2009r. do stycznia 2010r. i od czerwca 2010r. do sierpnia 2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat;

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. **III K 57/17**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 03 października 2017r., sygn. II Aka 153/17 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2014r., sygn. akt III K 265/10 i wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2015r., sygn. VI K 735/15 i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres odbywania kary w sprawie sygn. III K 265/10 od dnia 19 maja 2016r., kara nie została wykonana, jednocześnie umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami w sprawach sygn. VI K 139/02, sygn. V K 566/06 i sygn. IV K 641/07;

V. Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 lipca 2018r., sygn. **VIII K 121/18** za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. popełnione w okresie od dnia 18 maja 2016r. do dnia 19 maja 2016r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad

orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Tym samym stwierdzić należy, że w stosunku do skazanego R. S. w niniejszym postępowaniu stosować można przepisy art. 85 k.k i następne w brzmieniu nowym tj. obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., jak również, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.

Analizując stan prawny obowiązujący do dnia 30 czerwca 2015r., wskazać należy na następujące kwestie.

Stosownie do treści art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tej samej kwestii odnośnie tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega wątpliwości, że ukonstytuowany w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

Taki właśnie układ procesowy miał miejsce w odniesieniu do wyroków w sprawach VI K 139/02, IV 641/07, III K 265/10, VI K 735/15, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie zakończonej wydaniem przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 24 kwietnia 2017r., wyroku łącznego w sprawie sygn. akt III K 57/17.

Natomiast faktem jest, że po wydaniu przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 24 kwietnia 2017r., wyroku łącznego w sprawie sygn. akt III K 57/17 R. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 lipca 2018r., sygn. VIII K 121/18, a zatem należało rozważyć możliwość objęcia wyrokiem łącznym kary nim orzeczonej.

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

W przedmiotowej sprawie czyn osądzony w sprawie sygn. VIII K 121/18 popełniony został w okresie od 18 maja 2016r. do dnia 19 maja 2016r., a więc po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków tj. w sprawach VI K 139/02, IV 641/07, III K 265/10, VI K 735/15, a co za tym idzie kara pozbawienia wolności nim wymierzona nie podlegała łączeniu w ramach wyroku łącznego.

Reasumując, uznać należało, brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego w oparciu o regulacje dotyczące wymiaru kary łącznej obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015r.

W tym stanie rzeczy należało rozważyć przesłanki orzeczenia kary łącznej w oparciu o przepisy obowiązujące od dnia 01 lipca 2015r.

Zgodnie z art. 85§ 1 i 2 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 lipca 2018r., sygn. VIII K 121/18 została w całości wykonana, do wykonania pozostała wyłącznie kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. III K 57/17.

Zatem, uznać należy, że w oparciu o przepisy art. 85 §1 i 2 k.k. – w obecnym brzmieniu, kara orzeczona w sprawie VIII K 121/18 jako nie podlegająca wykonaniu nie może podlegać połączeniu z karą łączną pozbawienia wolności w sprawie III K 57/17, która jest obecnie wykonywana.

W tym stanie rzeczy, z uwagi na brak przesłanek do orzeczenia wobec skazanego R. S. kary łącznej pozbawienia wolności, postępowanie o wydanie wyroku łącznego należało umorzyć.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć skazanemu z pouczeniem.
3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dnia 15.04.2019r.

SSO Izabela Dehmel

.